

Lek och fritidsaktiviter

Mina första 14 år bodde jag på Markmyntsgatan 11. Därefter på Bankogatan 29.

Gårdarna mellan husen var och är enormt fina. Backar, skogspartier, gräsmattor och lekredskap. Mycket för att sätta barns fantasi och uppfinnesrikedom i gång. Skyddade från trafik.

Det var ju så att eftersom lägenheterna var relativt små fick man vara ute. Där fanns många barn ute och som sagt uppfinnesrikedomen var stor. Man byggde hyddor, lekte med pinnar och stenar, spelade boll, hoppade rep och "gummiband", åkte kälke mm. En fantastisk uppväxt.

Ville man inte vara på gården fanns det en fantastisk parklek "Jätteleken" i ett fd Högsbotorp med den underbara "föken" Sig-Britt som älskade varje unge. Där fanns utomhusredskap med bygg klossar och plankor samt små "grodor" som man kunde åka ner för backen med. Även inomhus fanns det lekutrustning men där kunde det vara max 20 barn tror jag.

Biblioteken hade sagostund. Där fick man gå ner en trapp till ett rum med gungstol för bibliotekarien och kuddar för barnen att sitta på. När man skulle ner från bibliotek hoppade man upp på ledstången och åkte ner.

Det var ovanligt att föräldrarna körde i väg barnen till fritidsaktiviter så ville man göra något fick man hålla sig i Högsbo eller ta spårvagnen någonstans. De fritidsaktiviter som jag minns fanns tillgängliga i Högsbo var:

Basket

Gymnastik, i Högsboskolan

Scouter, Röda Sten och Högsbo Scoutkår

Balet i samlingsalen i Axelhuset

Fritidsgården hade dans mm och en kladdkurs deltog jag i på lördagar.

Kyrkverksamhet. Jag tror att det var en frikyrklig verksamhet i kyrksalen på Skiljemyntsgatan.

Familjerna bestod i stor utsträckning av kärnfamiljer. Det var relativt ovanligt med ensamstående föräldrar. Mamman var i regel hemmafru eller hade något extra jobb. Då förekom det att barnen hade egen nyckel "nyckelbarn" vilket man tyckte var en avundsvärd

lott. Man kände varandra i stor utsträckning och visste vilken familj ett barn tillhörde vilket var en trygghet.

Rekreation på Kavåsberget

Innan Kaverös byggdes 1964-5 var Kavåsberget ett mycket uppskattat rekreationsområde.

Lv6 fanns till ca 1961 på nuvarande Högsbo sjukhus område. Ovanför LV6 fanns en äng där nuvarande spårvagnshållplats Lantmilsgatan finns idag. På denna ängen var det vanligt att folk hade picnic. Det fanns två hus på denna äng, jag undrar vad detta var för hus.

Ovanför ängen fanns ett skogsparti där det växte vitsippor på våren. Längre upp låg först ett sedan två vattentorn. Där fanns rester av gamla luftbevakningsfort. Detta naturområde finns fortfarande kvar. Utsikten är härförande över hamninloppet.

Längre norrut mot Sandarna fanns ett hönshus och Torpavallen där man kunde åka skridskor om vintern. Små tjärn finns längre in i skogen mot Ekeback.

Ylva Gullberg

Skola och kommunikationer

Jag är född 1956. På den tiden och ca 8-10 år fram var Högsbo mycket barnrikt innan Frölunda byggdes ut och dränerade området på barnfamiljer.

När jag började skolan fick vi gå i källarlokalerna på Riksdalersgatan 16 i första året. När vi började andra klass flyttade vi över till Högsboskolan men då fick vi dela klassrum med en trea. Det måste varit ett pussel att få ihop detta. Någon dag började vi halv elva, andra dagar började får frukostrast långt innan bamba hade öppnat. Ibland höll vi till i andra salar däribland "filmsalen" som låg nere i källaren och hade dålig akustik.

Barnen var väluppföstrade och mycket artiga. Mötte man någon som man kände, nej man som flicka och pojkar skulle bocka. Att säga du till lärare och andra vuxna var inte tillåtet.

Jag minns en sträng fluortant som satt och delade ut flourskjöljning utan för aulan.

Det var innan mitten av 60-talet inte så vanligt med bil. Att parkera på gatan var i regel inget problem. Bussen som fanns att tillgå var 34:an som gick från Axel Dahlströms torg först till Högsbogatan där 3:ans spårvagn hade ändhållplats eller också kunde man fortsätta till Linnéplatsen där 1:an och 2:an hade slutstation. 34:ans buss tog en barnvagn så det var nog inte lätt för småbarnsmammor att ta sig från Högsbo alla gånger.

Först 1961 eller 1962 fortsatte spårvagnen till Marklandsgatan och därifrån kunde man ju fortsätta till fots. 1963 gick spårvagnen till Axel Dahlströms torg för att runt 1964,65 fortsätta till Frölunda.

Man kunde förstås åka Säröbanan, det fanns en hållplats vid Frölunda borg.

Det var vanligt att man åkte moped och cyklade med en liten barnsadel på pakethållaren.

Ylva Gullberg

Boende

De lägenheter som byggdes i Högsbo på 50 talet bestod för det mesta av tvåor och treor.

Man levde i "compact living". Det var före soffgruppernas, bokhyllorna och TVns tid. Att barn hade egna rum var naturligtvis ovanligt.

Innan Tvn invaderade vardagsrummen hade radion en central plats i "stora rummet" som man sa. Matsalsgrupp, linneskåp och soffa. Ibland sov föräldrarna i bäddsoffan. Det fanns t o m de som sov i kökssoffa.

"Lillarummet" var sovrum där barnen och ibland föräldrarna också sov. Man möblerade med utdragsbar säng och våningssängar. Många upplevde det som en trygghet att vara flera i ett sovrum.

Barnen fick vara ute och leka i stor utsträckning. Var det dåligt väder kunde man kanske få ta in en kamrat men knappast ett helt kompisgäng.

Tvättstuga fanns i källaren. Den fick man disponera en gång var sjunde vecka och då en halv dag enl vad jag fått höra. Det hände att fruarna hjälpte varandra så att någon fick komma till om man blev klar tidigare. Sedan fick man tvätta upp i badrummet mellan gångerna.

I tvättstugan fanns skjöljkar, tvättvask, tvättmaskin, centrifug. En stor stenmangel fanns i ett annat utrymme. Där fick barnen sitta på en hög bänk medan mangeln väsnades förskräckligt. Men fin blev tvätten.

Oftast bjöd man sina gäster på kaffebröd, antingen hembakat eller köpt på Svanbergs konditori. Att man bjöd på lagad mat var inte lika vanligt.

Vanligt förekommande var att man var duktig på att ta tillvara på saker. Man syltade och saftade. Till barnen sydde man om gamla kläder och repade upp tröjor och stickade nytt. Fruarna var till stor del hemmafruar och ingen TV fanns så det fanns väl tid.

Ylva Gullberg